पत्नीस्थानीयेति। एवं सत्यग्निमध्ये स्थाल्यामधिश्रितायां रुद्राय पत्नी समर्पिता स्यात्। ततः सा म्रीयेत, अतस्तत्परिहारायोत्तरदिग्वर्त्तिनोऽङ्गारान् पृथक्कृत्य तेषु स्थालीमधिश्रयेत्। तच्च पत्न्या रक्षणार्थं भवति ॥

अङ्गाराणां पृथक्करणे विशेषं विधत्ते। "व्यन्तान् करोति। तथा पत्न्यप्रमायुका भवति" [१] इति। गार्हपत्यायतनेन वियुक्तं स्थानं येषामङ्गाराणां ते व्यन्ताः। तथा सति रुद्रसंस्पर्शाभावात् पत्नी न म्रीयेत ॥

सन्तापाधिक्यात् पात्रस्योर्द्ध्वमुद्गतस्य क्षीरस्य बहिःपतनव्यावृत्तये जलेन प्रतिषेकं विधत्ते। "घर्म्मो वा एषोऽशान्तः। अहरहः प्रवृज्यते। यदग्निहोत्रम्। प्रतिषिञ्चेत्पशुकामस्य। शान्तमिव हि पशव्यम्" इति। अग्निहोत्रहविर्यदस्ति एषोऽशान्तो घर्म्मः। यथा घर्म्मशब्दवाच्यं प्रवर्ग्यहविरशान्तं एवमिदमप्यशान्तम्, प्रतिदिनं प्रकर्षेण तप्यमानत्वात्। अतस्तच्छान्त्यर्थमुद्गतस्य क्षीरस्य उपरि जलेन प्रतिषेकं पशुकामः कुर्यात्, यस्माच्छान्तमेव हविः पशुभ्यो हितं भवति ॥

अधिकारिविशेषेण प्रतिषेकं निषेधति। "न प्रतिषिञ्चेद्ब्रह्मवर्चसकामस्य। समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम्" इति। यस्माद् ब्रह्मवर्चसमुज्ज्वलं भासते, तस्मात् तत्कामी प्रतिषेकेन क्षीरोत्षेकं न शमयेत् ॥

तमिमं पक्षं दूषयित्वा प्रतिषेकस्य प्रतिप्रसवं विधत्ते। "अथो खलु। प्रतिषिच्यमेव। यत्प्रतिषिञ्चति [२] तत्पशव्यम्।